 PERE TARRIDAS GISPERT, columnista i cronista de Sant Celoni

L'Esplai de Sant Celoni: la Prehistòria (II)

Els homenatges a la vellesa es varen celebrar durant 31 anys (de 1946 a 1976) i el seu format va variar molt poc. L'any 1950 hi varen participar 114 persones entre avis i àvies. De 90 anys per amunt no hi havia ningú. L'àvia més gran tenia 88 anys, es deia Carmen Magáñez Montero, i només hi havia 14 persones (7 avis i 7 àvies) que passessin dels 80 anys.

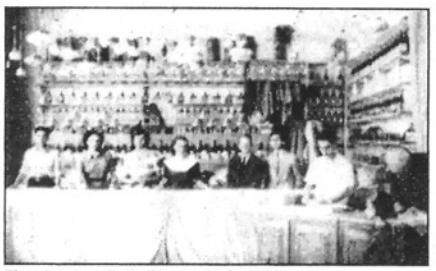

Una imatge de la Tòmbola de 1952 (L'AdBM)

Lliurament d'obsequis, el 1948 (L'AdBM)

Com a anècdota familiar citaré un cas que es va donar l'any 1952. Tots els avis i àvies anaven acompanyats de la seva corresponent madrina però una pobre dona que no havia trobat cap noia que l'acompanyés va arribar sola a l'Ajuntament per començar la desfilada pel poble. Els membres del Patronat s'en varen adonar i volien ajudar-la però una madrina ben empolainada, amb mantellina i ram de flors no s'improvisava fàcilment. No sé per quin motiu el meu germà que tenia 14 anys estava per allà prop, suposo que acompanyant al pare, i li varen proposar si voldria fer de fadrí. Ell va acceptar, l'àvia també. I en aquell any a la cercavila hi varen haver més d'un centenar de madrines i un fadrí.

El finançament

El Patronat tenia dues formes de recollir diners: el Postre del Patronat i la Tòmbola.

El senyor Esteve Mogas, que durant la primera época va ser l'ànima del Patronat, va tenir la idea d'instituir el que s'en va anomenar el "Postre del Patronat", que consistia en la venda de números de rifa que anaven en combinació amb el sorteig setmanal del cupó dels cecs (l'ONCE actual encara no existia), i el que guanyava tenia com a premi un quilo de dolços i una ampolla de xampany (el cava va venir més tard). Tot era molt modest com modesta era l'economia i el tarannà d'aquells temps.

Per altra banda, per la Festa Major de la Mare de Déu del Puig es celebrava la Tòmbola. Seria divertit recollir en un llibre totes les anècdotes que es varen viure al voltant de la Tòmbola però en aquest petit recull això no és possible.

Recordo dos dels primers emplaçaments de la mateixa. Un va ser a la carretera Vella, davant del bar de can Pepet de Montnegre, en el local on després hi va haver Electrodomèstics Prat i avui hi ha Bon Àrea. El segon que recordo va ser al Passatge Sant Ramon, al costat de l'Hotel Suis, on hi ha instal·lada la Caixa de Manlleu.

Els baixos de Can Ramis havien servit algun any de magatzem de tots els objectes que després serien col·locats a les prestatgeries. Algunes nits, a començament de setembre, recordo haver anat amb el meu germà Josep, a la nit, després de sopar, acompanyant al meu pare, cap a la Plaça, per anar desembalant i transportant de can Ramis a l'Hotel Suis, plats, gots, tasses, olles, cassoles, ampolles i mil estris més que serien rifats la setmana de la Festa.

Els membres del Patronat i altres col·laboradors aquells dies treballaven de valent i jo recordo, fent de desembaladors i transportistes, a part del meu pare, els senyors Fontanillas, Pujol, Mogas, Bàguena, Cruells, Bota, Arenas i Pujals. Segurament m'en deixo molts més però cito els que m'han quedat a la memòria. Seria injust no citar les famílies Ferrer (de Can Quadres) i Fontanillas que s'encarregaven de cargolar en forma de canonet o bé engrapar els milers de paperetes corresponents a tots els premis, petits i grans.

Els premis principals solien ser la bicicleta, la màquina de cosir, la nevera, la vaixella i la cristalleria que sempre sortien, i no per casualitat, el darrer dia de la Festa. Sobre el tema dels premis hi ha una petita anècdota: un any en el que les paperetes anaven engrapades, una persona del poble es va especialitzar en treure els premis importants i quan se li va preguntar d'una forma insistent quin era el truc va confesar que la majoria de paperetes anaven amb petites grapes metalitzades mentre que els premis d'un cert nivell anaven amb grapes daurades. I ell triava amb molta cura les paperetes amb grapes daurades.

Beneficis

Els beneficis generats pel "Postre del Patronat" i la "Tòmbola" servien per fer front a les despeses de la Festa de l'Homenatge a la Vellesa, però cal dir una cosa en honor de la gent que durant aquells anys varen dedicar temps i esforços a obres de caire benèfic. Part dels diners generats per la Tòmbola anaven destinats al manteniment de l'Hospital de Sant Celoni, llavors situat al carrer Major i que vivia de la caritat del poble i de les vetlles de les monges.

De l'Ajuntament s'anava a missa (L'AdBM)

L'any 1963 la Tòmbola va deixar un benefici de 58.253 pessetes i es varen destinar 15.000 pessetes al Patronat, 10.000 al manteniment de l'Hospital i es va fer una aportació de 25.000 pessetes per l'Hospital nou que en aquells moments s'estava construint a Sant Celoni també amb aportació popular.

Josep Tarridas amb una àvia (L'AdBM)

Primers canvis

Les coses varen canviar l'any 1976. El dia 10 de novembre d'aquell any, l'Ajuntament de Sant Celoni va cedir a La Caja de Pensiones el local del carrer Balmes, númeró 36, per poder desenvolupar activitats d'esbarjo i lleure per tota la gent gran de Sant Celoni. L'alcalde de Sant Celoni era Ferran Catarineu i Prat i el Delegat local de La Caixa Josep Cruells i Clos.

En aquells moments, el Patronat estava composat per les següents persones: Ferran Catarineu i Prat, Mossèn Pere Vivó i Gili, Josep Cruells i Clos, Àngel Pujol i Net, Joan Tarridas i Torrent, Antoni Bàguena i Algarra, Ricard Ribalta i Trunes, Josep Tarridas i Gispert, Joan Soler i Borrell, César Gómez i Sinobas, Lluís Bota i Vilá, Maria Vigas i Cortada Francesc Clapés i Masó, Josep Valls i Planas, Jaume Garriga, i Manuel Muntané i Guasch.